

[Anden næstformand]

ger, der blev gjort nu, gik jo også på ændringsforslagene.

Bundgaard Nielsen (V):

Venstre kan godt beklage, at vi er i den situation, at vi ikke kan komme til at stå bag ved den kommunale valglov, men jeg skal i denne omgang holde mig til ændringsforslagene.

Vi beklager da også, at der skal gå så lang tid som 18 dage, hvor vælgere ikke kan optages på valglisten, men vi har erklæret os tilfredse med de forklaringer, ministeren har givet om, at han vil undersøge mulighederne for på længere sigt at nedsætte dette tal. Vi må altså stemme imod ændringsforslag nr. 1.

De øvrige ændringsforslag kan vi stemme for. Specielt imødekommer ændringsforslaget vedrørende 1. promille reglen, der nu ændres til, at man højst kan kræve 50, respektive 150 stillere, i rimelig grad vores forslag om at lægge et loft over antallet af stillere, således at vi ikke får de helt urimeligt høje tal.

Flemming Jensen (K-F):

Man kan bestemt ikke sige, at kommunaludvalget kommer let om ved sit arbejde. Også dette lovforslag har været gruelt meget igennem, for det efter udsættelser nu kommer til endelig afgørelse.

Også ved denne tredjebehandling er der stillet ændringsforslag, og jeg skal ganske kort på den konservative gruppes vegne redegøre for vor stilling til dem.

Ministerens ændringsforslag om, at valgbestyrelsen består af mindst 5 medlemmer, kan vi uden videre støtte.

Når vi kommer til den ændring, der er foreslået vedrørende stillertallet, kan vi imidlertid ikke være med. Vi må fastholde, at de argumenter, som kom fra de mennesker, der virkelig har problemet inde på livet, stadig er gældende. Vi må fastholde, som jeg sagde det ved anden behandling, at der her er tale om en rent praktisk foranstaltning, der på ingen måde er udemokratisk.

Hr. Dræbye har på det radikale venstres vegne stillet et ændringsforslag, der skal sikre flyttende vælgere valgret i større omfang, end lovforslaget gør det. Jeg vil gerne slå fast, at vi i det konservative folkeparti er ganske enige med hr. Dræbye i intentionerne. Det må naturligvis være sådan, at valgretten er al-

mindelig. Når vi alligevel ikke kan støtte ændringsforslaget, som det ligger her, skyldes det, at der har været megen skepsis over for, om der var tilstrækkelig sikkerhed for, at den stemmende nu også havde retten til at afgive stemme. Der har været lagt megen vægt på, at der ikke må kunne rejses tvivl om, hvorvidt de, der stemmer, har denne ret.

Vi står altså over for at skulle afveje hensynet til den almindelige valgret over for hensynet til sikkerheden, altså risikoen for en stemmeafgivning, der ikke er rigtig. I det dilemma har vi fra konservativ side valgt at afvente den undersøgelse, ministeren lader iværksætte med det helt klare formål – og her er vi enige – at afkorte den periode, hvori man risikerer ikke at kunne stemme, mest muligt. Samtidig får vi så lejlighed til at tage hul på en debat om de to principper.

Knud Lind (FP):

Socialdemokratiet erfarede på et tidspunkt, at der ikke kunne skaffes flertal for socialdemokratiets oprindelige forslag angående en 1 promille spærregænse, når det gælder antallet af stillere. Regeringen er derfor nu kommet med et ændringsforslag, hvorefter antallet af stillere i kommuner med over 25.000 vælgere højst kan sættes til 50. Der er en særregel for Københavns kommune, hvor tallet højst kan være 150. For amtskommunerne kan tallet højst være 150. Hverken 1 promille grænsen eller det foreliggende ændringsforslag er fremskridtspartiets livret. Vi mener, det kommunale nærdemokrati har trænge kår nok i forvejen. Ved at hæve kravet til stillerantallet – eller give kommunerne mulighed herfor – forsøger de store, gamle, veletablerede partier på en reaktionær måde at spærre for nye tanker og ideer, som ikke nødvendigvis behøver at komme fra de politisk veletableredes rækker.

I stedet for at fremme lysten til det kommunale arbejde og interessen for, hvad der sker i amt og kommune, spiller man på den kendsgerning, at borgerne har en vis skræk for at binde sig til et bestemt landspolitisk parti eller et personnavn ved deres underskrift. Man åbner mulighed for, at den afgående kommunalbestyrelse eller det afgående amtsråd kan bestemme, om stillerantallet skal hæves. Befolkningens uvilje kan blive misbrugt til at udelukke nye kræfter og nye